

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru z pošiljanjem na dom za celo leto K 5.— za pol leta „ 2.60 za četrt leta „ 1.30

Naročnina se pošilja upravnštvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. List se pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri gospodu Novak-u na velikem trgu po 70 h.

Rokopis se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 12 h, dvakrat 18 h, trikrat 24 h.

Štev. 14.

V Mariboru, dne 6. aprila 1899.

Tečaj XXXIII.

Posojilnic še je treba!

Dan za dnevom slišimo na shodih in čitamo po raznih naših časopisih, da bode slovenskemu ljudstvu pomagano in da se nam bode isto ohranilo, ako se mu pripomore do gmotnega blagostanja s tem, da se začnejo snovati kmetijske zadruge, konzumna društva in posojilnice in hranilnice.

Da je potrebno osvoboditi naše ljudstvo še bolj tujega jerobstva, uvideli so naši narodni boritelji že poprej. To potrebo pa je tembolj treba uvaževati v sedajnih časih, ko vidimo, da tudi naši sosede, kateri se razlikujejo od nas po jeziku in tudi po veri, ne držijo rok križem, nego da premišljeno in vstrajno delujejo ter da prežijo na vsako ped slovenske zemlje, kakor jastreb na svoj pohlevni plen.

Z veseljem in s posebnim zadovoljstvom smemo toraj pozdraviti zapričeto gibanje na polji zadružne organizacije. Kakor pa smo po vsi pravici ponosni na naše slovenske zadruge in na dične naše posojilnice, katere delujejo v napredek in blagostanje našega ljudstva že po mnogoterih okrajih našega slovenskega ozemlja, ravno tako nas boli, ko vidimo, da se v nekaterih okrajih še nihče ne zmeni za snovanje posojilnic, ki bi naj bile podstav za nadaljno zadružno organizacijo, dočim požrešni nemški zmaj na vso moč odpira svoje žrelo, da pogoltne, kar mu še ni zapadlo v plen.

Znano nam je in smo tudi že večkrat večkrat v našem listu objavili, da je zveza slovenskih posojilnic v Celji vedno z veseljem

pripravljena, pospeševati ustanovitev hranilnic in posojilnic v takih krajih, kjer spoznajo domači narodnjaki in rodoljubi, da je posojilnica iz narodnogospodarskih ozirov potrebna in ako se nahaja v dotičnem krogu vsaj nekaj sposobnih moči za dobro, vzgledno poslovanje in za vspešni razvoj nove posojilnice. Vemo tudi, da pošlje Zveza v Celju rada svojega strokovnjaka v osebi marljivega svojega tajnika kamorkoli si bodi, da isti podučí snovatelje o vseh za osnovanje nove posojilnice potrebnih korakih, ako se jej to le naznani. Ravno tako pa tudi vemo, da je zveza podregala že tu in tam, ter sprožila misel, naj se osnuje posojilnica. Vendar hoče ostati vse prizadevanje, kakor se kaže, zaman. Nedoumno!

Naši rodoljubi naj pomislijo, da nam rastejo ob istem času sovražne nemške posojilnice ob jezikovni meji in mešoviti krajih, kakor gobe po dežju. Koga naj ne navdaja to resnično dejstvo, ako gleda z odprtimi očmi, z opravičenim strahom? Ali ni opravičeno, ako porečemo, kaj bode iz tega? Izrekamo toraj željo, naj slovenski rodoljubi snovanja posojilnic ne cenijo premalo, ampak naj stvar prav resno prevdarijo ter se zaupljivo obrnejo tja, od koder je smelo pričakovati pomoči in komur se sme brez ovinov zaupati. Mislimo namreč Zvezo slovenskih posojilnic v Celju.

Ko govorimo že o osnovanju posojilnic, dovolimo si sprožiti še nekaj. V velikem kozjanskem in slovenjegraškem okraju nimamo žal še nobene ali vsaj ne dovolj posojilnic. Tukaj je še premalo preskrbljeno za kmečki

kredit, ljudstvo na drugi strani pa tudi nima ugodne prilike, nalagati prisluženih in prihranjenih svojih novcev na boljše obresti. Znano nam je pa, da se nahaja baš v teh dveh okrajih še mnogo domačega denarja, kateri je raztrošen po raznih nam nasprotnih zavodih, s katerim denarjem bi se dalo za domači okraj marsikaj dobrega in koristnega doseči. Pri tem pa delajo oderuhi in izžemalci slovenskega ljudstva po največ seveda naši nasprotniki tudi v narodnem oziru svoj dobiček. V obeh okrajih je precej zavednih trgov in vasi in povsod se bode našel gotovo tudi sposoben mož, ki bi se hotel zavzeti za posojilnico.

Rodoljubi, vzdramite se toraj, osamosvojite se vseh predsodkov ter pomislite, kaka bodočnost naj čaka nas in naše potomce, ako ne začnemo vsaj sedaj ob poznej že uri, odbijati sovražnih navalov s tem, da postavimo s slovenskimi posojilnicami krepke stebre proti prodirajočim in razširjajočim se nemškimi zavodom enake vrste, katere snuje izvestna gospoda žal da tudi po nekod s pomočjo slovenskih mož v našo in našega naroda gotovo pogubo. Otmimo, kar se da oteti, dokler ni prepozno. Kes po porazu ne bode pomagal.

Zdramite se narodni možje zlasti v navedenih dveh okrajih, prav posebno pa še ob koroški železnici, sklenite osnovati ali to, ali ono zadruge ter pokličite Zvezo slovenskih posojilnic v Celji na pomoč, katera Vam bode rada v vsakem oziru in pri vsakem podjetju svetovala in Vam šla po svojih močeh na roko. Naj Vas ne straši pri snovanju

Listek.

Jeruzalemsko romanje.

(Piše prof. J. Zidanšek.)

8. Piramide in sfinga pri Giceju.

Meni se zdaj tako godi, kakor izraelskemu ljudstvu v egiptovski sužnosti: zelo rad bi že potoval z Vami, ljubi rojaki, iz sicer solnčnate, pa vendar temne t. j. nam neznane Afrike — v obljubljeni deželo in v Jeruzalem, pa še ne smem, ker me stari egiptovski kralji Faraoni ne pustijo; hočejo namreč, da jih v grobu obiščem; torej hajd! — k piramidam, ki stojijo blizu 2 uri zunaj kajrskega mesta proti zahodu, med reko Nil in puščavo.

Mnogo sem že slišal in bral o piramidah; kot dijak sem pogostokrat te stare orjake v duhu gledal in občudoval; da, zdelo se mi je, da piramide že dobro poznam, ako si jih predstavljam kot silno visoke in ogromne zgradbe; in vendar, zdaj ko sem celo pred njimi stal, se mi niso zdele tako velikanske. Že enkrat v mojem življenju se mi je tudi tako godilo; ko sem namreč vstopil v cerkev sv. Petra v Rimu (ki ima prostora za 80.000 ljudi), sem tudi mislil, da sem se motil, ker sem si jo zelo velikansko predstavljal; še le

ko sem jo začel pazno in natančno ogledovati, sem spoznal, da se nisem varal, ker mi je nadalje večja postajala in se mi je zdelo, kakor bi posamezni deli cerkve pred mojimi očmi rastli. Pa ravno v tem se kaže prava umetnost, da je vse primerno izdelano in v lepem soglasju priredjeno, ali razvrščeno; ako bi namreč velikanska reč kar hipoma in neposredno nam pred oči stopila, bi nam duha omamila ali človek bi se je prestrašil. Zato so se mi tudi piramide bolj orjaške in lepše zdele, kadar sem jih od daleč gledal na pr. iz plane strehe našega kajrskega hotela, kakor pa če sem jih celo blizu z očmi meril in presojeval.

Zdaj pa vem, da so nekteri bravci že malo nevoljni, ker me ne razumejo, o čem govorim in me hočejo vprašati: Kaj so pa piramide? Mislite si streho medičarjevega „štanta“, na zemljo poveznjeno, mnogokrat povečano; to je torej približno podoba piramide: štirivoglata, kamenita stavba, navadno precej široka in visoka ter zgoraj koničasta ali rtasta (špičasta); znotraj le z nekterimi votlinami in hodniki preprežena, sicer pa celo masivna ali trdna. Takih piramid nahaja se v Egiptu na večih krajih na pr. v Sakari, v Giceju in drugod; izmed gicejskih je največja ona, v koji kot grobu je počival kralj Keops; stara je že 5000 let, široka 240 m.,

visoka pa je nekdaž bila 151 m.; torej višja, kakor vsak stolp v celem našem cesarstvu, ker najvišji avstrijski stolp pri cerkvi svetega Štefana na Dunaju je visok samo okoli 140 m.; sicer se je na vrhu te piramide že nekaj metrov kamenja odkrnilo, da zdaj lahko kakih 20 oseb tam gori stoji. Navadno spležejo tujci na vrh te ali kake druge piramide, s pomočjo beduinov (puščavinih prebivalcev), kojih eden plezalca spredaj vleče, dva ga pa od zadej tiščita, ker iz take višine je seveda lep razgled; nam ni bilo mogoče do piramidinega vrha priti, ker je bila vročina prevelika ob 3. uri popoldne; izlet k piramidam se zato naj napravi precej zgodaj jutraj.

Ako se od orjaške piramide obrnemo proti jugo-vzhodu, zagledamo ne daleč proč (400 korakov) drug čuden spomenik, ki se imenuje sfinga; 20 metrov visoka, kamenita človeška glava, ki proti sončnemu vzhodu gleda in se prijazno smehlja; telo pa, ki je skoraj celo v pesku zasipano in 54 m. dolgo, ni človeško, ampak levovo; zdaj pa pomislite; cela ta pošast (lev s človeško glavo) izdelana je iz enega kamena ali iz ene velikanske skale! Zares; občudovati moramo ljudi ovih starodavnih časov, ki so nam zapustili take gorostasne spomenike; mi smo pravi prilikavci proti njim. Ako pa kdo vpraša: kaj

posojilnice okolnost, da imate v okraju slučajno že hranilnico, katere vodstvo je tudi v slovenskih rokah. Bodite prepričani, da posojilnica, katera ima namen posojevati le na osobni kredit, prav nič ne škoduje hranilnici, katera se naj bavi le s hipotečnim kreditom in sprejema po večini le pupilarne hranilne vloge, med tem ko se naj staka v posojilnico krožeč denar in pa denarni prislužki nižjih stanov. Vsaj je vendar dokazano, da baš tam, kjer imamo poleg hranilnice tudi posojilnico, oba zavoda v nekaki zajemnosti prav lepo napredujeta, ako složno in sporazumno delujeta in da dosega oba tem boljše oni namen, katerega so imeli pred očmi njuni osnovatelji. V tem oziru lahko navedemo Celje, Slovensko Bistrico na Štajarskem in več krajev v drugih slovenskih pokrajinah. Ravno ta poziv pa nič manj ne velja tudi drugim našim okrajem ob jezikovni meji na levem bregu Drave.

Izgovor pa, pri nas manjka zmožnih moči ali naš kraj je reven, ni povsod dovolj merodajen. Le oglejmo se nekoliko pri naših sosedih, kako stoji stvar tam in pri kakih okolnostih snujejo oni zavode. Treba je le dobre volje, nekoliko požrtvovalnosti in pa enkrat za vselej, to je v začetku poslovanja, temeljitega poduka, katerega se dobi baš od Zveze, pa tudi od drugih že obstoječih večjih denarnih zavodov.

Prepričani smo, da se da vse to najti in upamo, da bomo mogli prav kmalu pozdraviti veselo vest, da se začnejo snovati vsaj v prvo navedenih dveh okrajih, v katerih smatramo to za najbolj potrebno, slovenske posojilnice po navodilih Zveze slovenskih posojilnic v Celji. Potem bomo imeli zavest, da smo s svojim nasvetom pravo zadeli in tudi nekoliko koristili. Bog daj!

Domoljubne želje.

Znano je po celi avstrijski državi, kako gorko bije slovensko srce v ljubezni do cesarja in cesarske hiše. Zato se ne bo nikdo čudil, da se je v slovenskih krogih začela mnogokje izražati lepa želja, da bi tudi med nami Slovenci stalno začel bivati kak ud naše presvetle cesarske rodovine. To bi bila nova vez med Habsburžani in Slovenci. Nikdo bi se potem ne mogel staviti med prestol in Slovence, ampak naše želje in čustva bi se lahko javljala na najvišje mesto vedno po poti, na kateri ne leži od nobene strani niti senca nezaupanja.

ta sfinga pomenja? in zakaj so jo tu sem postavili? ne moremo določno odgovoriti; nekateri menijo, da je sfinga nagrobni spomenik najstarejšega kralja; drugi pa trdijo, da zaznamujejo mejo med hudobnim in dobrim bogom; v puščavi je namreč vladal (po poganskem mišljenju) hudobni bog in zato so napravili to milo, prijazno človeško lice, ki bi naj pozdravljalo dobrodejno solnce ali tistega boga, od ktere ga človeku prihaja vse dobro. Poleg tega spomenika nahajajo se tudi razvaline velikega paganskega templja.

To so torej najstarejše človeške zgradbe, postavljene več ko 3000 let pred Kristusom; tudi egiptovski Jožef in Mojzes sta jih že gledala; zato sem bil vesel, da sem jih tudi videl; sicer pa ni bilo prijetno, hoditi tam po peščenem in razgretim puščavinem tlaku, pri silni vročini. Potem pa še ubogi beduini tujca nikakor pri miru ne pustijo: ponujajo mu kamele in osle za jahanje, pa še razne druge reči; kamela, ker previsoka, morala se je na kolena spustiti, da sem se mogel na sedlo vstati; pa jahati ni lahko, ker se mora jezdec preveč zibati, in dobi zato, ako ni navajen, tudi morsko bolezen, koje sem pa že itak sit bil; Nemci tudi radi tega imenujejo kamelo — ladijo v puščavi. Nikdar pa ne pozabim nekega rujavega dečka, ki me je tu pri piramidah dovolj nadlegoval; iz začetka

Sprava?

Vlada namerava začeti z novimi pravnimi poskusi med Čehi in Nemci, ker s prejšnjimi ni nič dosegla. Čehi se pogajanju ne bodo ustavljali. Odposlali bodo izvestno svoje pooblaščenca k pravnemu pogajanju, kjer se bo že vršilo. Ali se bo pa pri Nemcih našlo kaj zmernih mož, ki bi se hoteli odkritosrečno pogajati in potem spraviti s Čehi, je veliko vprašanje. Kako bi pa potem Wolf živel, če ne bi smel več rogoviliti in za to rogoviljenje dobiti velikih denarnih podpor! Sedaj še vse kaže, da bodo tudi novi pravni poskusi brezvspešni.

Deželni zbori.

Sedaj so sklicani tudi isti deželni zbori k zasedanju, ki še doslej niso bili in sicer tirolski na dan 11., goriškogradiški, tržaški in istrski pa na dan 15. t. m. Kot vzrok, da se ti niso tako dolgo sklicali, se navaja, da so se na Tirolskem pogajali Nemci, da bi Italijani zopet vstopili v deželni zbor, v Goriškem je grof Coronini odložil mesto deželnega glavarja, v Trstu še vedno niso mogli dobiti zatrdila, da bi italijanski pouličnjaki ne pljuvali na slovenske poslance, a v Istri so iskali mesta, kjer bi italijanski paglavci zopet pljuvali. Našli so sedaj mesto Koper.

Nemška vzgoja.

Na ljubljanski realki se vzgojujejo dijaki v tako strogo nemškem duhu, da se mora s to vzgojo sedaj baviti tudi deželno sodišče v Ljubljani. V preiskavo je zapletenih 55 dijakov in 2 profesorja, seveda sami Nemci. Nemški profesorji na ljubljanski realki se sploh radi bavijo z nemškonacionalno agitacijo, na čelu jim dr. Binder, ki bi že dolgo ne smel več jesti državnega kruha.

Slovenec-kardinal.

Z vso resnostjo se zopet poroča iz Rima, da bode začetkom meseca maja imenovano osem novih kardinalov, med njimi tudi naš štajarski rojak nadškof goriški dr. Jakob Missia. Bil bi potem dr. Missia prvi Slovenec, ki je dosegel čast kardinalsko.

Dopisi.

Iz Žalca. (Za blagor kmečkega stanu.) Dne 31. oktobra 1897, se je po prizadevanju gosp. Ivana Kača ustanovila v Žalcu kmetijska zadruga. Eno leto deluje

mi je ponujal vode iz svojega egiptovskega vrča; ko pa vidi, da ne kupim, (dasiravno sem bil silno žejen), začne prositi in beračiti; zavrnem ga dva-trikrat — vse zastonj; sledi mi kakor moja lastna senca, kamorkoli stopim; grem v gostilno kake četrt ure pred piramidami črno kavo pit, on me potrpežljivo zunaj čaka; vsedem se na voz in se naglo peljam proti Kajri, pa ubogi deček ne odneha; joče se sicer in milo javka, pa za mojim vozom še vedno vztrajno leti; zato sem bil nazadnje le premagan, dasi sem bil trdno sklenil ničesar mu dati, ker sem vedel, da bi s tem še le več beračev privabil; vrgel sem mu nekaj drobiža in na mah se je umiril: lice se mu je raztegnilo in oveselilo. Iz tega dogodka pa lahko posnamemo ta-le nauk: Koliko več premore torej vztrajna, goreča molitev in prošnja pri Bogu, ki je neskončno dobrotljiv in usmiljen!

Velika in majhna kraljica.

(Prevel iz franc. M. T. Savinjski.)

(Dalje.)

Srce ji je raztrgano smrtne žalosti, a v glavi rodile so se ji misli in stoterni načrti, na kakov način hoče rešiti kraljevo rodovino, ko se odslovi od sirotišnice. Vsi so spremljali njen odhod s solzami in iskrenimi željami,

sedaj že ta kmetijska zadruga, in nje udje smejo na to delovanje biti ponosni. Predstojništvo zadruga je priredilo na večih krajih shode s podučljivimi govori in uspeh je bil, da so koj prvo leto naročili kmetovalci pri zadrugi 759 mt. stotov umetnega gnoja za izboljšanje travnikov in polja, kar je za prvo leto gotovo veliko. Da se sadjarji bolj poprimejo umnega sadjarstva, priredila je zadruga v pretekli jeseni v prostorih «Narodnega doma» v Celji razstavo sadja in grozdja. Razstava se je obnesla izborna, da so se izrekli odlični strokovnjaki jako laskavo in pohvalno o njej. Denarni promet, kateri je znašal do konca l. 1898 nekaj čez 5000 gld. svedoči, da je začetek sicer skromen, a za novo podjetje s 45 zadružniki vedno dovolj velik. Da ne znaša čisti dobiček prvo leto več nego 60 gld. 31 kr., je vzrok, ker je posredovala zadruga za umetni gnoj nele samo brez provizije, nego je še vplačala vse upravne stroške. Bila ji je skrb, da so dobili kmetovalci ta gnojila po nizki ceni in so si vsled tega lahko večje množine naročali. To ravnanje pa dokazuje, da deluje zadruga v resnici na korist svojih udov. Ker znaša rezervni zaklad s priklopljenjem 30% čistega dobička 76 gld. in vplačani deleži znašajo 102 gld., je razvidno, da so ti deleži pokriti s 75%, kar je za prvo leto gotovo veliko, če se ozira na obilne stroške za upravo in ustanovljenje zadruga.

Neminljivih zaslug pa si pridobiva predstojništvo kmetijske zadruga v Žalci, da se trudi s snovanjem kmetijskih zadrug povsod, kjer se ljudje zato zanimajo. In ta trud ni brezvspešen. Že so se osnovala kmetijske zadruga v Št. Juriju ob južni žel., Sv. Juriju ob T., na Cvenu in Križevcih pri Ljutomeru, in kmalu bodo nastale zadruga v Bučehovcih, Solčavi, Ljubnem, Orehovcih, Spod. Polskavi, Jarenini.

Ko bode osnovanih vsaj deset kmetijskih zadrug, kar se zgodi v kratkem času, napravi in ustanovi se zaveza kmetijskih zadrug, in takrat se šele odpre pravo vspešno in plodonosno delovanje v povzdigo kmetijstva. V teku tega leta ustanovila bo naša kmetijska zadruga s pripomočjo države in dežele več mlekaric in v slogi s hmeljarskim društvom skladišče za hmelj in drugo poljsko blago. In tako upamo, da bode mogoče z božjo pomočjo in neumornim združenim delom sicer korak za korakom, a gotovo in zanesljivo rešiti propadajoče kmetijstvo, in istemu pripomoči do veljave in blagostanja.

Ivan Kač.

Iz Stoperc. (Predrzen t. t.) Že nad dve leti se je klatil po naših goščah predrzen

da blagoslovi Bog njene naklepe. — A že med potjo zve Marjetica, v koliko nevarnost se je podala. — Nje očitna enakost z Marijo Antoaneto zbudila je povsod pozornost in nezaupnost ter zakrivila, da so jo često surovo zasramovali in grdo psovali; zato si je kmalu zakrila obraz z gosto tančico ter žalostna nadeljevala pot s poštnim vozom. — Ko dospé v Pariz, hiti naravnost v svoj ljubljenski zavod, kjer je prebila najsrečnejša leta. Tukaj jo vsprejmejo z vso iskrenostjo in prisrčnostjo. A žalostna opazi, kolika sprememba jo obdaja. Le nekaj redovnic še je bivalo tod, vse druge so po povelju predpostavljenih zbežale v oddaljene samostane; tudi ostale, čakale so le odločilnega trenutka, da zapuste glavno mesto.

Ves Pariz bil je grozno predrugačen. Povsod so se javili znaki najstrašnejše zmote in zmešnjave; nekateri prebivalci bili so polni strahu, groze, smrtnih slutenj in nemira, drugi pa polni hudobije, neusmiljenosti in punta ter so napolnjevali dan za dnevom z novimi grozovitostmi in sramotnimi, brezsrčnimi djanji.

Marjetica se trudi noč in dan, da bi dospela do kraljeve družine, a vse je bilo zastonj; povrh prišla še je često sama v smrtno nevarnost, kateri je le siloma ušla. Podoba kraljičina, kojoj je takorekoč sama

tat, kateri je najrajše kradel kuretnino. Toda dne 25. marca t. l. zadela ga je že davno zaslužena kazen. Ko se tega dne v velikem snegu tiho priklati na podstrešje posestnika Štefana Šobe v Strmecu ter tam v naglici zadavi nekaj kur, da bi nje ložej odnesel, ga v njegovo nesrečo zapazijo domači. V tej nevarnosti zbeži na sosedovo podstrešje, a šest možev jo udari za njim s koli in gorjačami. Pet njih se postavi okrog hiše, a šesti — Štefan Šoba gre na podstrešje. Ko skuša tat na večih mestih udreti na prosto, mu s koli zabranijo zunaj stoječi možje. Zdaj se hoče zakaditi v preganjalca na podstrešju, a ta ga srečno mahne po glavi ter ga nekoliko omami. Slednjič vendarle udre na prosto, a tam mora izdihniti grešno svoje življenje pod udarci kolov in gorjač predrzni tat, ki ni bil nihče drugi, kakor — pravi pravcati divji maček, res redka zver v naših krajih. Meri stegnjen nad meter ter ima jako močna stegna. Rep je kratek, jako kosmat, enakomerno debel ter na koncu črne dlake. Barve je zver temnorujave s črnimi lisami. Ta divji maček je drugi, ki se je našel v Bočkih goščavah; pred kakimi 10. leti je namreč enega ustrelil na Boču studeniški lovec.

Smartin pri Slovengradcu. Naše mlado bralno društvo imelo je občni zbor na cvetno nedeljo. Prvo leto je štelo 62 udov, in se vedno novi oglašajo; zanimanje za društvo je vedno večje. Časnikov se je izposodilo prvo leto okoli tisoč, knjig nad 400. Obhajalo je Leonovo in cesarsko slavnost, ter imelo dva podučna gospodarska shoda. Ima tudi tri ude, ki so izdelali sadjarsko šolo v Mariboru, in ti so že in še bojo marsikaj koristnega podučevali o kmetijskih rečeh. Pri shodih smo čuli lepo umetno petje domačega zbora; lepa pesem blaži in razveseljuje človeško srce. — Društvo je tedaj v svojem prvem letu doseglo lep uspeh.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Cesarski manevri) bodo letos na Koroškem med Gornjim Dravogradom in Celovcem. Glavni stan bo v Celovcu. Prvijo, da pridejo k njim tudi ruski car, nemški cesar in prestolonaslednik italijanski.

(Nove posojilnice) se snujejo na Planini in v Središču.

(Smrtna kosa.) Dne 4. aprila t. l. je umrl v Gorici naš rojak, g. Ludovik Vrbnjak,

nosila na obrazu, bila ji je povsod zapreka. Še dvoje ji je manjkalo, kar je za take slučaje neobhodno potrebno: denarja in oprezne previdnosti.

Nje zvesto srce ni premoglo, da bi tudi le na videz zatajila kraljevo rodovino; tega pa ni premislila, da se premaga mogočna surovost in brezsrčna silovitost le s previdno, modro in dobro premišljeno zvijačo.

Da si prisluži denarja, začne neumorno delati, ter si ne privoščiti še najpotrebnejšega ne, da le ne potroši kacega vinarja več. Nobeno opravilo ji ni pretežavno, če mu je le kos, nijedno delo preprosto ali prenizko, kakor najrevnejša delavka, kakor zadnja dekla trudi se včasih, da si pošteno zasluži prepotrebne denarja. Še od ust si pritruga, štedi in varči, le da še kako svotico pridobi za vzvišeni, plemeniti svoj namen — s tem si je že nakopala zaničevanje ljudij, ki so jo opravljali in obrekovali kot grdo skupuljo.

Tako je stradala, delala, žrtvovala in molila več mesecev naprej. Sladko upanje, pomagati kmalu z majhnim prihranjenim zakladom kraljeve obitelji, dajalo ji je pogum in vztrajnosti, čeprav so često že pešale nežne moči. Punt in revolucija sta divjala vedno bolj in bolj. Brezvestni uporniki, takomenovani Jakobinci, preganjali so vsacega, katerikoli se je spoznal prijateljem kraljeve

c. kr. suplent na ondotni realki, star komaj 28 let. Pokojnik je bil štajerski Slovenec, doma od Sv. Nikolaja pri Ormožu.

(Nove knjige.) Ravnokar so izšle v Ljubljani v Katoliški tiskarni «Nove lurške Šmarnice», francoski spisal H. Lasserre, poslovenil Jan. Godec. Knjiga ima 300 strani in stane vezana pol usnje 90 kr., usnje 1 gld., usnje z zlato obrezo 1 gld. 20 kr., za pošto se naj dodene po 5 kr. Častilcem majniške kraljice bo knjiga dobro došla. — V Goriski tiskarni A. Gabrščka je izšel roman «Ben-Hur». Angleški spisal Ludovik Wallace. Cena 1 gld. 20 kr. Na to delo opozarjamo posebno bralna društva.

(Mutska šola.) Za mutsko šolo so mariborski bogoslovci darovali družbi sv. Cirila in Metoda 40 K. Mladim rodoljubom vsa čast! Da bi našli po celem Štajarskem mnogo, mnogo posnemovalcev.

(Slovenske tiskovine.) C. kr. okrajno glavarstvo v Slovengradcu je dvojezične spiske za četrtletne izkaze o ljudskem gibanju sedaj poslalo tistim župnijskim uradom, ki so take zahtevali. Ergo!

(V Slovengradcu) je notar Tomšek odložil mestno županstvo; njegova zvezda je že poprej zatemnela. Za župana so izvolili krčmarja in poštarja Goll-a. Neljub je eden ko drugi. Slovengraški hajlovci se tudi grozijo, da bodo pristopili k luteranski veri. Martin Luter bi se lepo zahvalil za tako tovaršijo.

(V kozjanski občinski odbor) se je bil izvoljen iz III. razreda g. Mihael Volavšek, iskren rodoljub, kar je bilo po pomoti poročevalčevi v zadnji številki izostalo.

(Iz Ormoža) se nam brzojavno poroča: V načelstvo okrajnega zastopa so bili danes 5. aprila skoraj enoglasno izvoljeni gospodje dr. Ivan Omulec načelnikom, Ivan Kočever namestnikom, Gomzi Franc, Kuharič Florijan, Alojz Mikl, Lavoslav Petovar in Makso Robič odbornikom. Nemci so se med volitvijo odstranili.

(Iz šole.) Gosp. Pahar se od Sv. Kunigunde na Pohorji preseli kot učitelj pri Sv. Katarini v Trebovljah, pri Sv. Kunigundi postal je učitelj-voditelj gsp. Močnik s Skomarja, na Skomarje pride začasno gospod Šnuderl iz Zreč, a namesto njega bo v Zrečah začasno učiteljevala gđc. Roza Rössmann.

(Za srednje šole) dobimo na Štajarskem neki novega deželnega nadzornika v osebi blg. g. dr. Petra Stornika, sedanjega ravnatelja na mariborskem gimnaziju. Dosedanji nadzornik g. Zindler stopi v pokoj na veselje vseh Slovencev. Predno pa odide, hoče še menda Slovence malo podražiti.

rodovine. A ječa in izguba vsega imetja zdela se jim je premila kazen za nje. Kri je morala teči; zato so sklenili, obglaviti vsacega, ki se jim ni pokoril, ni proklinjal kralja ter se ni puntal kakor oni. Da je šlo krvavo opravilo veseleje od rok, omisljijo si grozno morilko, gilutino imenovano. To je bila dolga, močna sekira, postavljena sredi mestnega trga med dvema sohama. S kolesjem potegnili so jo nakvišku, veleli obsojencem, da položijo glavo na spodaj pripravljeni hlod, potem so pa hipoma spustili težko sekiro navzdol, da je v trenutku odsekala šestem ali deseterim žrtvam glave. Kri je tekla v potokih a ni ganila krutih puntarjev. Kakor divje zveri, hrepeneli so gledati vsak dan tako krvave prizore, ter z gilutino umorili dan na dan na stotine ljudij, ki so bili še vdani kraljevi rodovini. Tako so plačevali z lastno krvjo zvestobo svojo može in žene, mladeniči in deklice, da celo nedorasli otročiči plemenitaveh in tudi priprostega ljudstva. Divja druhal pa je kar besnela radosti in spremljala s hrumečim vikom in krikom krvavo mesarjenje, koje se ji je že toli priljubilo, kakor nekoč paganskim Rimljanom krvavo preganjanje kristjanov. Ni bila več zadovoljna z ubijanjem navadnih državljanov in plemičev, hotela je videti, kako se prelija kraljevska kri.

Napočil je grozopolni dan 21. januarja

Kajti pred kratkim je prišel nenadoma nadzorovat slovenskih paralelk v Mariboru in Celju. Izbral je po katalogu najslabše učence ter jih izpraševal iz nemščine. Očitno je hotel z najslabšimi učenci dokazati neugodne uspehe slovenskih paralelk. Plemenito ravnanje!

(Iz Celja.) V gostilni J. Kronavettra v glediški ulici sprli so se na veliko nedeljo znani celjski Nemci z nekim gostom. Ko je slednji videl, da mu gre za kožo, skrtil se je pod postelj. Poživinjena druhal pa ga je privlekla ven in ga tako z noži razmesarila, da je čez nekaj ur umrl. Na velikonočno nedeljo ubijati, ostudnejšega in strašnejšega dela si za ta dan ne moremo misliti!

(Nesreča.) Pri streljanju s topiči ponesrečil se je na Teharjih kmetski fant; nabasan topič se je namreč nepričakovano sprožil in pognal vso vsebino neprevidnežu v obraz. Prepeljali so ga v bolnišnico v Celje.

(Imetje kmečkih poslov.) V našem deželnem zboru se je stavljal predlog, po katerem bi se naj uvedlo prisilno zavarovanje imetja kmečkih poslov proti ognju. Polovico zavarovalnine bi plačevali gospodarji, polovico pa zavarovanci sami. Predlog nam ne ugaja, ker ima premalo praktične vrednosti. Posli bi ne imeli od zavarovanja skoro nobenega dobička, pač pa s kmeti vred nove stroške, a večino denarja, ki bi se v to svrhu vplačal, poželi bi zopet mnogobrojni uradniki zavarovalnega aparata.

(Cerkvene novice.) V rogaški župni cerkvi je počil veliki zvon, da ni več za rabo. To je od oktobra min. leta v Rogatcu že drug slučaj. Na srečo sta bila oba zvana zavarovana.

(Umrli je) dne 31. marca v Mariboru gojenec dijaškega semenišča in učenec III. gimnazijskega razreda Fr. Bezjak za vnetjem možganov, ki se je pojavilo kot nasledek influence. Pokopan je bil na Veliko soboto na mestnem pokopališču. Nadarjenemu in pridnemu mladeniču svetila večna luč!

(Nesreča na železnici.) V petek, dne 26. marca, blizo polnoči povozil je tovorni vlak na progi Pragersko-Sternthal večletnega železniškega delavca Franca Gajzerja. Pil je zvečer v Cirkovcah v gostilni g. Koržeta žganje in se okoli pol desete ure vrnil domu k svojemu svaku in železniškemu čuvaju. Ker pa je bilo povsod s snegom zametano, porabil je nesrečnež železnično tir kot pot in tako našel žalostno smrt tam, kjer si je s potom obraza že več let služil suhega kruha. Gajzer je bil samec, nenavadne telesne moči, toda žalibog preveč udan prenesrečnemu žganju. N. p. v m.

1797. leta, ki ostane sramoten za Francosko do konca sveta. V ljudski zbornici predlagali so Jakobinci smrt kralja Ljudevita XVI., ki naj poplača s svojo krvjo, kar so zagrešili njegovi predniki. Ubogi vladar poslušati je moral v pristranski sobi, kako ga celi dan in celo noč obtožujejo, zagovarjajo, k smrti obsojajo ter glasujejo, ali naj umrje ali živi še dalje. Mnogo jih je, ki glasujejo zoper smrt, a z večino jednega glasu podpišejo Jakobinci kraljevo obsodbo na gilutino.

Besna množica vleče ga z divjim tuljenjem, vikom in krikom pod gilutino. Na prošnjo njegovo dovoli mu, spregovoriti nekaj besed. Ko pa kralj s povzdignjenim glasom zatrjuje svojo nedolžnost in prosi Boga, naj ne pride njegova kri na zapeljano ljudstvo, začno v novič tako rjoveti, da nikdo ne razume, kaj govori Ljudevit v slovó svojim podložnikom. Le nekaj trenutkov še, in glava nesrečnega kralja valjala se je v lastni krvi po mestnem trgu.

Marjetica omedli, ko zve, kaj delajo brezbožci s svojim kraljem, z njim, nedolžnim spokornikom, ki mora plačevati pregrehe očeta in deda svojega. Vse moči jo jamejo zapuščati strahu in groze, ko pomisli, da čaka ista osoda zdaj z neovrgljivo gotovostjo tudi nje materno zaščitnico, Marijo Antoaneto. Le enkrat še zasvetijo mili žarki sladkega

(Slovenski kmetje, plačajte!) Ze mnogokrat smo rekli, da ima štajarski deželni odbor le za Nemce srce, a za Slovence le šibo. Donesimo zopet dokaz! Da se število učencev na celjski gimnaziji ne zniža, hoče dežela gmotno podpirati dijake. Toda kako? Deželni odbor je mnenja, naj se v nemškem »Studentenheimu« ustanovijo nekateri brezplačni prostori, ali kakor predlaga c. kr. ravnatelj državne gimnazije v Celju, Peter Končnik, naj se dijaki v nemškem »Studentenheimu« podpirajo pri plačevanju z deželnimi prispevki. A kaj se naj stori za slovenske dijake? Nič, ti naj stradajo, naj umirajo gladu saj so otroci slovenskega kmeta, kojega pozna nemški deželni odbor le pri plačevanju, le pri denarju. Zdaj boste k Vašim starim plačilom še dobili tudi to, da plačujete nemškim otrokom štipendije za »Studentenheim«. V Celju boste plačevali nemške dijake, doma pa plačujete njih nemške očete, ki Vas izsesavajo kot advokati, zdravniki, trgovci itd.! Slovenski kmetje, kako daleč sega Vaša potrpežljivost? Vzdromite se vendar enkrat ter zahtevajte na ves glas: »Proč od Gradca, proč od Nemcev!«

(Iz Rajhenburga) se nam piše: Veliki teden je bil tudi za nas nesrečen. Veliki četrtek, ko imamo semenj, pobodli so voli tri ženske, jedna je ranjena smrtno. Veliki četrtek je pa gorelo v trgu. K sreči so pa omejili ogenj. Pogorel je hlev gospodarju g. Medvedščeku. Nevarnost je bila velika, ker je pihal močen veter, in ker so v bližini poslopja krita s slamo.

(Osebnosti.) Sodni tajnik v Mariboru g. dr. Gustav Wokaun je imenovan državnega pravnik namestnikom za Maribor. Deželnosodnima svetnikoma in predstojnikoma okrajnih sodišč sta imenovana g. dr. Josip Fraidl za Ptuj in dr. Karol Gelingsheim za Kozje. Deželnosodni svetnik v Ljubljani g. Karol Ekl je imenovan državnim pravnikom v Celju in avskultant g. dr. Valentin Flerin sodnim pristavom v Senožečah.

(Proč od Rima!) Množice, toliko pričakovane za prestop v luteransko cerkev, se sicer niso oglasile in hujskači protestantizma so se lepo osramotili, toda minolega petka je prestopil vendarle glasoviti Wolf z rodbino. Da-li je luteranska cerkev mnogo pridobila s tem odpadnikom? Rekli bi, da ne! V Lincu je prestopilo te velikonočne praznike 7 oseb. Ti posamezni slučajji kažejo še le, kako malo vlečeta Wolf in Schönerer. V Mariboru je najavil prestop razven nekaterih drugih še tudi znani kmetski prijatelj dr. Edvard Glantschnigg.

upanja v temoto dušne žalosti, ter jo s čarobno močjo dvignejo in vspodbodejo k novemu delu.

Mnogo njenih prijateljic živelo še je namreč skrito v Parizu; po srečni naključji zvedó o Marjetici. Kar omislijo skupno nov, zvit načrt, da rešijo vsaj kraljico gotove smrti. Marjetičina enakost, naj otmé Antoaneti življenje. Z vso previdnostjo in modrostjo, opreznostjo in zvižajo grede na delo in brezdvomno se jim posreči namera, ako Bog ne odtegne zaželjenega blagoslova.

Pred vsem se trudijo sinovi teh plemenitih rodovin, da pridejo v službo Jakobincev, katere navidezno hvalijo in slavijo na vse kriplje. Delajo se, kakor bi najhujše sovražili kraljico ter groze smrt vsem njenim pristašem; zato jih kmalu postavijo med stražnike, ki blizu ječe ostro varujejo kraljevo jetnico. Nadalje se pogovorijo, da hočejo z izredno surovostjo in hudobnostjo napram kraljici pridobiti zaupanje jetničarjev in Jakobincev. Seveda hočejo porabiti prvo priložnost, da se skrivoma razodenejo kraljici, ter ji razložijo vse lepe načrte k rešitvi. Kadar se vse to posreči namerjajo sprejeti Marjetico, kot znano navdušeno republikanko in puntarico za strežnico ali dekle v službo, da lahko hodi ven in noter iz poslopja kakor ji drago. Nek ugodni trenotek, ko stražijo le sami za-

(Konjiška železnica.) Da ne bi kdo krivo razumel naše zadnje opombe o konjiški železnici, pristaviti moramo, da je samo pri prometu bilo l. 1897 izgube 3202 gl. 30 kr. A k temu se mora še prišteti za obresti in povračilo glavnice 14.505 gl. 12 kr. Ves primanjkljaj znaša torej 17.707 gl. 42 kr. ki se poravnava tako, da plača konjiški okraj garantirano svoto s 6300 gl., dežela pa ostali znesek 11.407 gl. 42 kr.

(Živela svoboda!) Katoliško narodna stranka na Kranjskem je napovedala za danes shod, na katerem bi se naj razpravljalo o različnih gospodarskih zadržkih. Toda vlada je prepovedala shod, ker je svobodomiselní župan ljubljanski vladi naznanil, da se je bati nereda in nemira. Uvažujemo zasluge sedanjega ljubljanskega župana za zunanji razvoj mesta, toda kakor velik je v tem oziru, tako majhen, otročji in smešen je v svojem nasprotovanju katoliško narodni stranki. Niti četrletja ne more preiti, da bi pri županu ne bruhnilo na dan z elementarno silo pomanjkanje višje izobrazbe in nadstrankarskega presojevanja časovnih vprašanj. Dočim se namreč katoliško-narodni stranki prepoveduje zborovanje, dovoljuje se pa svobodomiselní stranki, katera hoče danes nastopiti proti svobodi, vsled katere se smejo kmetje združevati v različne zadruge. Katoliška stranka pa bo v kljub temu zborovala, če ne javno, pa vsaj zaupno v smislu § 2. zborovalnih zakonov.

(Duhovniške spremembe.) Župnijo Sv. Ožbalta v dravski dolini je dobil župnik razborški, č. g. Franc Klepač. Župnija Razborje je razpisana do 16. maja. Umrl je v Slov. Bistrici dne 7. aprila zlatomašnik č. g. Franc Rath, bivši župnik pri Svetem Lovrencu na drav. polju. Prestavljen je č. g. Ferdinand Ciuha s Pilstajna v Buče. Novomaški minoiritski o. Norbert Povoden je nastavljen kot kapelan pri Sv. Trojici v Halozah, dosedanji kapelan o. Franc Kukec je prišel v Gradec.

(Učiteljske plače.) Naši čitatelji se se gotovo spominjajo, da smo v predzadnji številki pisali v uvodnem članku o učiteljskih plačah. Pisali smo tako mirno, stvarno, in učiteljskim zahtevam prijazno, da bi tudi noben učiteljski list ne mogel pisati boljše. Toda v 73. št. »Slov. Nar.« se nek dopisnik v kljub temu huduje nad nami ter prinaša med drugim tudi naslednjo velikansko laž: »Dasi nenaprošen, postavi se »Slovenski Gospodar« pred naš stan liki skopuh na pragu svoje hiše napram beraču. Dobro mu nabere ušesa, obudi mu skomine, a končno ga mrzlo in škodoželjno odpravi, češ, da ga bo vsejedno priporočil kakemu sosedu!« Mi pišemo za

rotniki, smuknila bode v ječo, menjala s kraljico zgornja oblačila ter ostala v ječi. Marijo Antoaneto pa bode spremil stražnik do izhoda ter jej naročil — kakor dekli — stoterna opravila, koja ima oskrbeti po prodajalnicah. Tam pa jo čakajo skrivoma Marjetine prijateljice ter jo odvedejo kakor najhitreje v varno zavetje. Vse hočejo tako skrbno urediti ter izvršiti s toliko previdnostjo, da mora biti kraljica rešena na vsak način ter se ponesrečiti prav nič ne more.

Plemeniti mladeniči so odšli ter bivali že dokaj dni v službi Jakobincev. Marjetica še je morala zaostati in čakati onega trenotka, ko gre tudi služiti jetničarjem. Ta čas pa je pripravljala srce in dušo na žrtev življenja svojega, za koje se je bila prostovoljno odločila iz ljubezni. Kajti smrt bode gotovo nje delež, bodisi da je ne spoznajo, bodisi da se odkrije velika zvižaja in goljufija, s koje so zamenjali kraljico z Marjetico. A kaj je Marjetici za lastno življenje! Rada, srčno rada ga daruje, le da ohrani in reši dragoceno življenje ljubljene kraljice!

Marjetica je bila toli velikodušna, da se je često pošalila ter smehljaje velela prijateljicam: »Naša goljufija niti ni velika. Saj so me že v otroški dobi imenovali »majhno kraljico« in Marija Antoaneta sama objela me je, rekoč, da sem »kraljica«. Zakaj

učiteljske težnje, a »Narodov« dopisnik je tako drzen, da si upa lagati ter poročati, da mi mrzlo in škodoželjno, kakor skopuhi odklanjamo učiteljske težnje. To je skrajno podlo ravnanje! Prepričani smo, da vsi dobrosmisleči učiteljski krogi obsojajo tako neresnično pisavo, katera ima samo namen, nahujskati učitelje proti naši odločno katoliški politični smeri.

Iz drugih krajev.

(Deželni glavar za Goriško) še ni imenovan, da-si je sestanek deželnega zbora že pred durmi. To zavlačenje in cincanje je najbolji dokaz o zadregi, v kateri se nahaja vlada. No, dolgo ne bo mogla več čakati. Kakor jej je težko, trenotek je že tu, ko se mora odločiti ali na slovensko stran ali pa na italijansko. Mi se bojimo, da se zopet odloči za kakega Italijana, ker se vlada preveč boji Nemcev in Italijanov, ne pa Slovanov.

(General konjice zblaznel.) Na vojaškem ogledovanju minole nedelje se je dogodil v Pragi mučen prizor, ki je napravil bolesten utis na vse vojaštvo. General konjice, grof Grünne, je kar hkratu začel počenjati raznih neumnih stvari. Mnogim vojakom je podajal roko, povpraševaje jih, h kateremu polku da pripadajo, potem je objel kapelnika godbe. Le z velikim naporom so spravili generala na voz, v katerem so ga odpeljali domov. Zdravniki so izjavili, da je general težko obolel na umu.

(Nadvojvoda Ernst.) Dne 4. aprila je umrl v Arki najstarejši član naše vladarske hiše, nadvojvoda Ernst. Pokojnik je bil drugi sin nadvojvode Reinerja, bivšega podkralja Lombardije. Rodil se je leta 1824 v Milanu. Boril se je s feldmaršalom Radeckym proti Italijanom. Avstrijski narodi žalujejo s svojo vladarsko hišo vsled britke izgube.

(Junaški duhovnik.) Nedavno je bil odlikovan od cesarja z zaslužnim križcem s krono, župnik Jan Svózil v Jestrabici na Moravskem, kjer je rešil dvoje otrok iz ognja. Župnik je bil v šoli, kjer je nadomestoval učitelja, kar v bližnji hiši izbruhne ogenj. V hiši je bilo zaprtih dvoje nedoraslih otrok. Na krik vaščanov, ki so opazili ogenj, odpravil se je župnik naenkrat h goreči hiši, odprl siloma vrata in v dimu ter plamenu je iskal v sobi otroka, ki sta že brezvestna ležala na tleh. Župnik vzdigne otroka, ter jih izroči skozi okno zunaj stoječim gledalcem. Potem se sam reši iz ognja. Že prej je župnik Svózil rešil enkrat dva otroka iz vode.

(Največje češko mesto) je Dunaj, kajti v tem mestu stanuje največ Čehov,

bi tedaj ne mogla prav jaz namesto nje kot »kraljica« umreti?! — A skrbno iztuhtan in modro pripravljen načrt za rešenje razdril se je in razrušil ob nepričakovani zapreki: namreč odklonitvi kraljičini. Na vse so mislili, vse preračunili in dobro prevdarili, a tega se nihče vprašal ni, bode li kraljica vsprejela ponudbo pogumne vdane ji mladenke ali ne.

(Konec prihodnjic.)

Smešničar.

Kdo je naš prijatelj. Pri izkušnji vpraša katehet dečka, če moramo tudi sovražnike ljubiti? — Ker deček ničesar ne odgovori, nastane ta-le pogovor:

Katehet: »To menda veš, kdo je naš prijatelj, kdo pa naš sovražnik?«

Deček ne odgovori.

Katehet: »Pazi. Ti se na pr. igraš pri vodi. Nekdo prileze na tihem ter te od zadaj sune v vodo. Kdo je to?«

Deček: »Moj sovražnik.«

Katehet: »Dobro! Kdo neki je potem tvoj prijatelj?«

Deček (hitro): »Kdor bi me od spredaj sunil v vodo.«

namreč okoli 100 tisoč. Toda pravični Nemci jim ne dovolijo niti ene ljudske šole. Nemci postajajo barbarski.

(**Stekleno oko**) ni razlog za ločitev zakona. V Ohiju je mož vložil prošnjo, naj se sodnijsko loči njegov zakon, ker ima žena stekleno oko. Mož steklenega očesa pred poroko ni zapazil, tako skrbno je bilo narejeno, a soproga sama mu tega tudi ni povedala. Zdaj pa je spoznal stekleno oko in posledica je, da ne mara več žene s sleparskim očesom. Sodnik pa je moža zavrnil, da je njegova žena s steklenim očesom ravno tako lepa, kakor bi bila s pravim očesom in da torej mož še lahko nadalje ž njo v mirnem zakonu živi.

Društvene zadeve.

(**Delavsko podporno društvo**) — otvorilo je 1. aprila t. l. v Celji v kovaški ulici št. 11. svojo društveno gostilno. Vsi udje glavnega društva kakor tudi udje podružnic v Poljčanah in Laporji se opozarjajo, da le takrat dobijo piti, če se izkažejo z društveno izkaznico t. j. z vsprejemnico, da so resnično udje društva ali podružnice, kajti neudje ne dobijo ničesar.

Deželni zbor štajarski.

Gradec, 5. aprila.

V seji 5. aprila je utemeljeval grof Kotulinski svoj predlog, naj se vpelje deželna zavarovalnica proti točnim škodam. O tej stvari se je obravnavalo v deželnem zboru že prejšnja leta dvakrat; stvar je pa zopet zaspala. Vlada naj bi z državno pripomočjo tako podvzetje podpirala, da ne bi posamezniki trpeli prevelike škode. Se ve nastane vprašanje, ali se naj ustanovi v ta namen nov zavod ali se naj to zavarovanje izroči že kateri poštenti zavarovalnici. Do zdaj namreč niso hotele zavarovalnice rade sprejemati zavarovanja proti toči, ker so imele navadno pri tem zgubo. Drugo važno vprašanje je nadalje to, ali se naj postavno prisili vsak posestnik, da se zavaruje ali se naj da vsakemu na prosto voljo. V prvem slučaju, v slučaju prisilnega zavarovanja bi bilo treba spremeniti nekatere obstoječe državne postave. Predlog se je izročil finančnemu odseku v posvetovanje.

V tej seji je predložil deželni odbor dva predloga, o katerih je »Sl. Gosp.« že zadnjič govoril, da se namreč ustanoviti 2 novi občini: Slatinske toplice in trg Vuzenica. Ostali 2 občini bi se imenovali: Okolica Slatinska in okolica Vuzeniška. Nova občina: Slatinske toplice bi plačevala 5447 gl. 13 kr., direktnih davkov in okolica Slatinska 3431 gl. 97 kr. Za ustanovitev nove Slatinske občine je prosilo 65 strank pri občinskem odboru Slatina, ki je pa v seji 13. decembra 1896 z 11 glasovi proti 6 prošnjo zavrgel.

Nasproti je Rogački okrajni zastop v seji 29. jan. 1897 s 13 glasovi proti 11 glasom priporočal ustanovitev nove občine Slatinske. V tej nameravani novi občini, ki bi merila 188 hektarov 32 arov in 92 m², bi prebivalo 461 oseb; slatinska okolica pa, ki bi merila 1809 hektarov 59 arov in 8 m², bi štela 1695 oseb.

Nasproti meri zdajšnja davčna občina Vuzenica, ki se želi ločiti od ostalih 3 davčnih občin: Dravč, Št. Janž nad Dravčem in Št. Vid, 209 hektarov 43 arov 84 m² z 73 hišami in plačuje direktnega davka v znesku z 658 gold. 23 kr. Ostale imenovane 3 davčne občine, ki bi imele postati nova občina: »Vuzeniška okolica«, pa obsegajo 3139 hekt., 63 arov in 7 m² z 197 hišami in plačujejo 2318 gl. davka.

Deželni odbor je vprašal c. kr. namestnijo, kaj ona sodi o ustanovitvi teh 2 novih občin. Iz sporočila deželnega odbora je razvidno, da se c. kr. namestnija vstavlja tej ločitvi, deloma radi tega, ker bi nove

občine bile premajhne, deloma, ker bi bili občina Slatinska okolica, kakor tudi okolica Vuzeniška, pretrgani in sicer Slatinska okolica dvakrat, Vuzeniška okolica enkrat, ker bi zemljišča novo ustanovljenih občin Slatinske toplice in trg Vuzenica segala vmes med dele obeh okoličanskih občin. Vkljub temu ugovoru visoke vlade trdi deželni odbor, da se lahko brez pomisleka ustanovite že večkrat imenovani novi občini. Vsakdo sprevidi, da deželni odbor hoče le ravnati po želji Slatinskega Nemca Ludviga Migliča in Vuzeniških Nemcev Urbana, Kafela, Kresnika, Mettingerja in Hölbla, ki so v imenu ostalih tamošnjih »Nemcev« sprožili misel o ločitvi.

Gospodarske stvari.

Kmetske zadruge.

(Iz Žalca.)

Povedali smo že o pravicah in dolžnostih, katere ima predstojništvo kmetijskih zadrug. Da pa nemore predstojništvo delati, kakor bi se mu zljubilo, temveč da mora svojo opravilo zvesto in vestno opravljati, zato pa mu je v nadzorovanje postavljen poseben odbor, kateri sestoji iz 5 udov in se zove nadzorništvo. Kako se ta odbor sestavlja in kaj ima opraviti, nam povedo naslednje točke zadržanih pravil.

§ 21. se glasi: »Nadzorništvo, katero izvoli glavna skupščina na tri leta, sestoji iz petih udov. Ti izvolijo iz svoje srede prvomestnika in njegovega namestnika.

O spremembi nadzorništva in glede zadržkov njegovih udov v izpolnjevanju njih dolžnosti veljajo določbe § 16, teh pravil.

Služba udov nadzorništva je častna in ne dobijo ti nobenega plačila.

Glede malomarnosti udov nadzorništva veljajo iste določbe, kakor za predstojništvo § 16. teh pravil.

Udje nadzorništva morajo biti torej resni in veljavni možje, kajti njim bo treba paziti, da vodi predstojništvo zadrugo tako, da je isti v korist in dobiček, in ako bi udje nadzorništva svoj posel zanemarjali, in bi zadruga radi tega kako škodo trpela, so udje nadzorništva za vsako škodo odgovorni.

§ 22. pa se glasi: »Udje nadzorništva ne smejo biti ob enem udje predstojništva, tudi ne uradniki pri zadrugi.

Ako izstopi kaki ud iz predstojništva, preden je njegova doba potekla, ne more za ta čas postati ud nadzorništva.

Modro in premišljeno je tukaj določeno, da ne smejo biti udje predstojništva ob enem udje nadzorništva, in tudi uradniki zadruge ne smejo biti udje nadzorništva. Kajti ko bi bili udje predstojništva ob enem udje nadzorništva, bi pač ti sami sebe kaj lahko nadzorovali, kajti, saj bi njim nihče ne gledal na prste, kako in kaj delajo, in bi nihče ne pregledoval zadržanih knjig, so li te pravilno urejene ali ne, kajti imeli bi vse sami v rokah. Tako pa so v nadzorništvu čisto drugi možje, od predstojništva neodvisni, in le takim je možno, da izvršujejo svoj posel vestno in natanjko.

§ 23. »Seje nadzorništva se vršijo redno vsak četrt leta in izvanredno, ako iste prvomestnik skliče. Vsaki seji predseduje prvomestnik. Izvanredne seje se morajo tudi sklicati, ako to zahteva večina udov nadzorništva, ali ako to zahteva predstojništvo zadruge. Seja je sklepna, ako je navzoča nadpolovica nadzornikov; pri enakosti glasov odloči prvomestnik. Sklepi sej se morajo takoj zapisati v sejni zapisnik, katerega podpisujejo navzoči. Sklepa se ustno.

Vsakega četrt leta in ako potreba tudi večkrat ima toraj nadzorništvo svoje seje. Pri teh sejah se pregledajo vse knjige zadruge, da se vidi delovanje predstojništva in njegovo gospodarjenje. Kar se pri taki priliki

najde, se često sklepa in zapiše v zapisnik. Na ta način je nemogoče, da bi predstojništvo delalo ali napravilo kako goljufijo, kajti, nadzorništvo bo takoj našlo in zahtevalo pojasnila, in ako kaj najde, kar ni prav, bode takoj zahtevalo, da se skliče glavna skupščina, katera bode potem razsodila, kar je prav.

§ 24. Nadzorništvo nadzoruje vsa opravila predstojništva. Isto ima pravico, vsak čas pregledati po prvomestniku ali kakem drugem udu vse knjige zadruge, blagajnično stanje, zadržno premoženje in imetje sploh. Dalje preskuša vsako leto zadržni računski sklep in pa letno bilanco ter poroča o tem glavni skupščini. Ako bi nadzorništvo kaj zapazilo, kar bi bilo v škodo zadruge, mora od ravnatelja zahtevati, da skliče glavno skupščino; če pa ravnatelj tega ne bi storil, ima nadzorništvo pravico, sklicati glavno skupščino. Udje nadzorništva morajo svoj posel sami opravljati.

Toraj ne samo vsakega četrt leta ima nadzorništvo pravico pregledati vse zadržne knjige in premoženje, ampak vsak dan sme po svojem prvomestniku ali drugemu udu pregledati in se prepričati, kako dela predstojništvo in kako gospodariti. In ravno vsled tega je pri kmetijskih zadrugah zaupanje veliko, ker je vsled velike in vedne kontrole vsaka goljufija in prevara takorekoč nemogoča.

§ 25. Nadzorništvo je pooblaščen, zastopati zadrugo pri sklepanju pogodb s predstojništvom in voditi tožbe, katere je glavna skupščina proti kakemu udu predstojništva ali proti celemu predstojništvu vložiti sklenila. V tožbah proti nadzorništvu pa zastopa zadrugo pooblaščenec, ki je bil zato od glavne skupščine izvoljen.

§ 26. Nadzorništvo ima pravico po svojem prevdarku odstaviti člane predstojništva od njih posla, in sicer začasno do določbe glavne skupščine, katera se mora za tak slučaj sklicati. Radi vodstva poslovanja do glavne skupščine ukrene potrebno nadzorništvo.

Važen posel ima nadzorništvo pri kmetijskih zadrugah, in brez nadzorništva bi nikakor ne bile zadruge tako zaupljive kakor so sedaj. Iz dosedaj povedanega vsak čitatelj lahko razvidi, da se sme brez premisleka dati zapisati h kmetijski zadrugi, kjer je vse tako natanjko, tako premišljeno in tako odkrito ter varno urejeno, da je vsaka prevara izključena. Ivan Kač.

Loterijne številke.

Gradec 1. aprila 1899: 83, 62, 58, 69, 46
Dunaj » » » 68, 86, 8, 84, 81

Krščansko dobro delo, zraven pa še sreča!

Iščejo se v vsaki fari zanesljive osebe, možki ali ženske, trgovci in drugi, ki bi hoteli za dobro plačilo prodajati srečke (lose) za zidanje nove farne cerkve pri Sv. Magdalen v Mariboru. Kdor bi hotel razpečavati srečke, naj naznani farnemu uradu sv. Magdalene v Mariboru svojo addresso in koliko sreček želi. Več se mu bo potem pisмено naznanilo. (Srečke so po eni kroni. Dobitki so 1 par težkih volov, dve molzni kravi, 10 polovnjakov dobre starine itd. Srečkanje bo 15. maja tega leta; izsrečkane številke in dobitki se bodo hitro po 15. maju objavili v „Slov. Gosp.“)

Išče se mlad, zdrav in močan lovec in eden zidar. Oženjena imata prednost. 1-3

Oskrbništvo Thurnisch pošta Ptuj.

Fulard-svila 65 kr.

do 3 gold. 35 kr. meter — japonska, kitajska itd. v najnovejših obrazcih in barvah, kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 gl. 65 kr. v najbolj novošegnih tkaninah, barvah in obrazcih. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorce obratno.

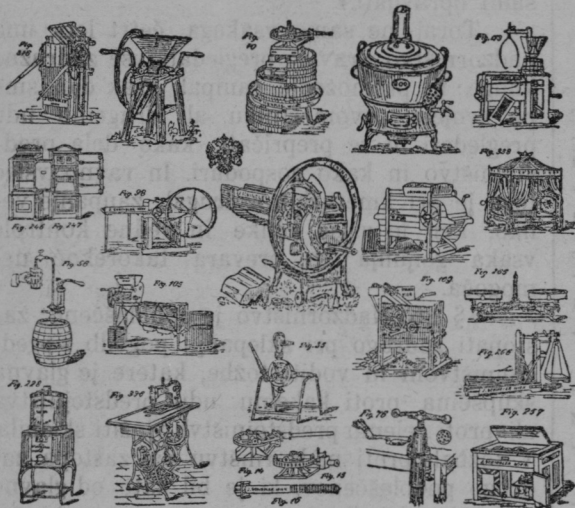
G^o Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Vencek cerkvenih pesmi za šolarje

je te dni izšel v VI. popravljenem natisu. Komad velja 10 kr., 50 komadov za 4 gld., 100 komadov 6 gld. 80 kr. **proti predplači.**

Poština za komad 2 kr., za 50 in 100 komadov 15 kr.
Naročuje se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Opomba. Pripravlja se tudi izdaja s sekiricami, t. j. spremljevanjem za organiste.



Janez Schindler,

Dunaj III., Erdbergstr. 12,

pošilja zastoj vsakemu cenilniku v slovenskem jeziku. V tistem se nahaja več ko 300 podob različnih strojev in orodja za poljedelstvo, obrt in hišne potrebe. Cene nižje, kakor povsod drugod. Pošilja se na poskušnjo. Rečna postrežba se jamči. Plačila prav ugodna. Solidni krščanski prekupci se iščejo.

Janez Schindler,

c. kr. 1-18
lasinik privilegij.

Dunaj III., Erdbergstrasse 12.

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobi

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik

„DUHOVNI VRTEC“

v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 250 straneh še pouk za sveto birmo in 169 svetih pesmi: velja nevezan s podobo vred 32 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom 85 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo 95 kr.

Sv. birma,

Pouk in priprava za ta sv. zakrament za šolo in dom v III. natisu.

1 kom. velja 6 kr., 10 kom. 55 kr. in 100 kom. 4-50 gld.

J. Pserhofer-jeva lekarna „Zum goldenen Reichsapfel“ Dunaj, I., Singerstrasse Nr. 15.

J. Pserhofer-jeve teločistilne kroglice,

staroznana, lahko teločistilna in od mnogih zdravnikov občinstvu priporočeno domače sredstvo. Te kroglice so tiste, ki so že več desetletij znane pod imenom „J. Pserhofer-jeve kričistiilne kroglice“ in se jedino pristne izdelujejo v lekarni „zum goldenen Reichsapfel“, Dunaj, I., Singerstrasse 15.

Teh kroglic stane: Jedna škatljica s 15 kroglicami 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., — Ako se denar naprej pošlje, stane s prosto pošiljativjo vred: 1 zavitek kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor eden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhofer-jeve teločistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v rdečih pismenih, kateri je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja.
1 posodica 40 kr., prosto poštine 65 kr.

Pserhoferjev trpotčev sok, proti razlizenju, ena steklenica 50 kr.

Pserhoferjev balzam za golšo, 1 steklenica 40 kr., poštine prosto 65 kr.
Stollovi Kola-izdelki izvrstno krepčalo za želodec in živce. 1 liter Kola-

vina ali eliksirja 3 gld., 1/2 litra 1 gld. 60 kr., 1/4 litra 85 kr.

Pserhoferjeva britka želodčna tinktura, (nekdaj življenska esenca imenovana.) Rahlo mečilo, ki budi in krepča želodec pri slabem prebavanju. 1 steklenica 22 kr., dvanajstero 2 gld.
Pserhoferjev balzam za rane, 1 steklenica 50 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhofer-ja, pospešuje izvrstno rast las, 1 škatlja 2 gld.

Zdravilni obliž za rane bivšega prof. Stendela, 1 posodica 50 kr., poštine prosto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bulricha, domače sredstvo proti slabi prebavi. 1 zavitek 1 gld.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še vse druge domače in vnanje farmacevtske specialitete, naznanjene v avstrijskih časopisih, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje na tanko in najceneje naročajo.

Razpošiljanja po pošti se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju. 6-6

Če se denar naprej pošlje (najboljše po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju.

Vse stroje za poljedelstvo. Vnovič znižane cene!

Trijeri (čistilni stroji za žito) v natančni izvršitvi. **Sušilnice** za sadje in zelenjavo. **Škropilnice** proti peronospori, pobiljšani sestav Vermorelov. **Aparate** za sumporavanje lozov.



Mlatilnice, mlinci za žito, stiskalnice (preše) za vino in sadje različnih sestav.

Slamoreznice jako lahko za goniti in po zelo zmernih cenah. **Stiskalnice** za seno in slamo ter vse potrebne, vsakovrstne poljedelske stroje, prodaja v najboljši izvršitvi

Ig. Heller na Dunaju,
II/2 Praterstrasse 49.

3-20

Zastopniki se iščejo. — Ceniki brezplačno.

— Pred ponarejanjem se je posebno treba varovati. —

V Rušah

se bo **20. aprila t. l.** prostovoljno prodalo posestvo rajnega **Valentina Osim-a**, cenjeno na 5450 gold. in sicer ob **10. uri dopoldan.**

Umetno-obrtna delavnica

cerkvenih kamnoseških in podobarskih del

kamnoseka **J. F. PEYER-ja** priseženega izvedenega
v **Mariboru,**

Kokoschinegg-Allee, Hilarinsstrasse, Carneristrasse.



Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne mize, krstne kamene, okna, itd. itd.

Tudi prevzema mere prostorov za omenjene predmete, kakor tudi originalne načrte.

Posebno se bavi z napravo nagrobnih spomenikov. Prav velika zaloga dogotovljenih novih nagrobnih kamenov od peščenega kamena, marmorja, granita in sijenita.

Solidna postrežba in prav nizke cene. 9

Mežnarin organist

oženjen, z dobrimi spričevali, želi službe. Kdo, pove upravn. lista. 2-2

Posestvo

s kakimi 20 orali zemljišča, z dobrim, z opeko pokritim poslopjem, se prodaja. 9 oralov je gozda, njiv, travnikov in dobrega sadonosnika, 1 oral vinograda, blizu ceste in cerkve. Oral stane 200 gld., le 1200—1500 se položi pri kupu. Imam na prodaj še druga posestva. Vpraša se pri **Fridr. Banftl**, posestnik v Zgornji Kungoti, pošta Pesnica pri Mariboru.

Učenec

se sprejme pri **Franču Kolar**, slikarju in barvarju, Viktringhofgasse 23 v Mariboru.

„Naša straža“.

Hiša s kovačijo in vrtom na prodaj.

V večjem trgu na Slov. Štajarskem se bode v kratkem prodajala hiša s kovačijo in vrtom. Dobila se bo za okrog 3000 gold. — Hiša je v dobrem stanu, jez pa celo nov. Zraven kovačije bilo bi lahko postaviti tudi žago. Kdor bi bil volje to lepo posestvo po tako ugodni ceni kupiti, naj to naznani „Naši Straži“, ki bo v vsem potrebnem dalje posredovala. 2-3

Odda se dobro obiskovana gostilna, zraven bo trgovina, pet minut od mesta; mora biti oženjen in poštenega vedenja; prednost imajo mesarji.
Kje, pove upravnistvo lista. 3-3

Vsem p. t. kmetovalcem in vrtnarjem priporočam najboljšo vrsto **semena od pese ali rone**, potem raznovrstna semena **trav, zelenjadi in cvetlic**. — Ravno tako se dobi pri meni **poljski malec** (gips), **umetelni gnoj, rafija-ličje, koreninsko ličje in drevesni vosek**.

Prodajalnica špecerijskega blaga in semena 7-12

M. Berdajs v Mariboru.

Na želodcu

in vsled starosti slabotnim priporoča **Benedikt Hertl**, posestnik graščine **Golitsch** pri Konjicah, 10 let stari, duha in telo krepčajoči naradni „**Cognac**“, pripravljen (ekstrahiran) iz njegovih lastnih vin. 4 steklenice z zabojčkom 6 gld. franko na vsako pošto.

Posamezne steklenice po 1 gld. 50 kr. se vedno dobivajo pri **Al. Quandest, Maribor, Gosposke ulice.** 12-50

Svoji k svojim!

Henrik Klemenčič,

trgovec in gostilničar v Veržeju, naznanja cenjenemu občinstvu, da prodaja v svoji prodajalnici raznega špecerijskega blaga po najnižji ceni, tako fino sirovo kavo kilo od gld. 1.20 do 2 gld., fino praženo kavo kilo od fl. 1.80 do 2.20, sladkor v celej grudi 39—40 kr., na drobno 40 kr. kilo, dobro laneno in laško olje za salato liter od 38 do 46 kr., kakor tudi razno železo, kose, srpe, motike, itd. V gostilni se dobiva pristno vino iz ljutomerskih in sosednih goric od 24 do 56 kr. liter, dobro žganje od 28 do 80 kr. liter. Skrbljivo je vedno tudi za dobra jedila.

Priporoča se

3-4 **Henrik Klemenčič.**

Žganjarija

R. Wieser-ja v Hočah pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah. Zdravilski konjak za boleznike in okrevalce kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 13

Domača tvrdka!

Podpisana ima v zalogi najraznovrstnejše trpezno, krasno **blago za bandera, baldahine, raznobarvne plašče, kazule, pluviale, dalmatike, velume, albe, koretelje, prte** itd.

sploh vse, kar se rabi v cerkvi pri službi božji. — Prezema tudi **vezenje, prenovljenje stare obleke in vsa popravila**. — Izdeluje ročno in pošteno po najnižji ceni bandera in vse drugo obleko.

Prečastite gospode prosim, da se blagovolé pri naročilih ozirati na domačo tvrdko ter ne uvažujejo tujih tvrdk, društev in potujočih agentov.

Zagotavlja hitro in najpoštenejšo postrežbo in najnižjo ceno, zatrjuje, da bode hvaležna tudi za najmanjše naročilo.

Najodličnejšim spoštovanjem se priporoča 30-52

Ana Hofbauer, imejteljica zaloge cerkvene obleke, orodja in posode v **Ljubljani, Wolfove ulice št. 4.** Domača tvrdka!

Domača tvrdka Josip Lorber & dr.

tovarna za stroje in livarna v Žalcu pri Celju, izdeluje in prodaja po tovarniški ceni:

Najboljše in najcenejše **travniške brane**, katerih se rabi dandanes že nad tisoče, izvrsten pripomoček za čiščenje travnikov, nadalje

Najboljše **možnarje proti toči**, kakor tudi k temu spadajoče **plehaste cilindre**, najizbornejše **slamorenice**, najnovjše **mlatilnice**, z ležiščem na krogle, istotako **stiskalnice** in **mline** za grozdje in sadje, geple itd. itd.

Prezame v najboljšo in točno izvršbo vsa v strojno in livarsko stroko spadajoča dela, za tovarne, mline, žage in druge obrtnijske naprave, istotako prevzame vsak stroj v najtemeljitejšo in cenejo popravo. 6-6

Za vsak možnar, stroj, sploh za vsako delo se jamči.

Tovarniške cene.



Vožnje karte

in
tovorni listi

Ameriko.

Kralj. belgijski poštni parnik

**Red Star Linie iz Antwerpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.**

Koncesijovana od visoke c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje radovoljno

Red Star Linie, Dunaj IV., Wiednergürtel 20,
ali

Julij Popper, Bahnstrasse 8, Innsbruck. 9

Zahvalnice!!

Spoštovani gospod

Hvala Vam, da ste mi poslali tako izvrstno zdravilo zoper kašelj in prsobol. Porabil sem samo edno steklenico trpotčevega soka, pa mi je skoraj preminol kašelj in prsobol. Pošljite mi takoj še 3 steklenice Vašega izvrstnega trpotčevega soka in zraven 2 zavitka čaja zoper kašelj.

S spoštovanjem Vaš hvaležni

Jakob Suppan.

V Divači, 19. okt. 1897.

Trpotčev sok (Spitzwegerich-Saft), izvrstno sredstvo zoper kašelj, prsobol, hripo, raduhi in zastarele bolezni, se dobiva vedno svež v lekarni k „Zrinjskemu“ (H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg, št. 20).

Vsako naj pazi na varstveno znamko, ker samo oni trpotčev sok je iz moje lekarne, ki ima na steklenici sliko Nikolaja Šubića Zrinjskega, bana hrvaškega.

Cena steklenice trpotčevega soka takoj plačanega 75 kr. Zraven trpotčevega soka je dobro rabiti tudi gorski čaj zoper kašelj.

Cena enega zavitka gorskega čaja takoj plačano stane 35 kr.

Jedno kakor drugo se pošilja vsak dan po poštne povzetju. Kdor pošlje denar naprej, naj pridene za tovarni list in zabojček 20 kr.

Lekarna k Zrinjskemu

H. Brodjovin,

Zagreb, Zrinjski trg, št. 20.

Cenjeni gospod lekarnar!

Pred kratkim sem naročil pri Vas steklenico krepilnih švedskih kapljic. One so meni in mojim znancem ugajale dobro, zato Vas najtopleje zahvalim za to zdravilo. Blagovolite mi za moje znanice poslati še 3 steklenice po 80 kr. po poštne povzetju.

V Modrušu, dne 26. velikega travna 1898.

S spoštovanjem

Vid Zanić.

Prave krepilne švedske kapljice delujejo izvrstno proti vsem želodčnim boleznim, pomagajo k prebavljenju, čistijo krv in krepčajo želodec. Po teh kapljicah izginejo vse bolezni želodca in črev, pa se dobi dober tek.

Treba pa paziti na varstveno znamko, ker samo one krepilne švedske kapljice so iz moje lekarne, ki imajo na steklenici sliko Nikolaja Šubića Zrinjskega, bana hrvaškega.

Cena edne steklenice krepilnih švedskih kapljic takoj plačanah 80 kr.

Pošilja se vsak dan po poštne povzetju.

Kdor pošlje naprej denar, naj za poštne spremnico in zabojček doda 20 kr.

Lekarna k Zrinjskemu

H. Brodjovin,

Zagreb, Zrinjski trg, št. 20.

Ako naročbe znašajo 5 gold. in več, pošiljajo se franko.

Novozidana hiša

z 10 stanovanji, na glavni cesti ležeča, 20 minut od Maribora proč, gospodarsko poslojpe in 1 oral njive se pod ugodnimi pogoji proda za 7500 gld. Letne najemnine 500 gld. Vpraša se v **Schillerstrasse 14 v prodajalnici.** 11-13

Novo!

koncertne trobente

v postavnem varstvu pod št. 49.987.



Izvrsten instrument za nemuzikalične, na katero se trobijo vsi mogoči napevi, pesmi, signali, koračnice, plesi. Kovana je iz najboljše medi (mesing). Vsak zna trobiti, ne da bi moral znati note ali se učiti. Glas popolen, če se le rahlo trobi. Enako zanimivo za odraslene, kakor otroke.

Cena s 4 zaklopnicami . . . gld. 2.70

„ 8 „ . . . „ 3.60

„ 12 „ . . . „ 5.40

(dobro ponikljana 25 kr. več) vštvešči pesmarico. Cene so tako nizke, da vsakdo lahko poskusi. Vsak bo zadovoljen, jo bo razširjal in priporočal. 6-12

Pošilja se po poštne povzetju.

Karl Schürmann,
Musikwerke,
Haspe in Westfalen.

Za bolehné na pljučah, v vratu in goltancu in nadušljive ljudi.

Kdor se hoče za vselej znebiti pljučnih in goltančnih še toliko trdovratnih boleznij, potem naduhe, če je še tako zastarela in navidezno neozdravljiva, naj pije **A. Wolffsky-jev čaj** zoper kronične pljučne in vratne bolezni. Na tisoče zahvalnic zajamčuje veliko zdravilno moč omenjenega čaja. Zavoje stane 1.20 mark. Knjižice zastoj. Pristen samo pri **A. Wolffsky-ju** v Berlinu, N. 37.

23-26

Razglas.

C. kr. okrajna sodnija v Mariboru oddelek V. kot zapuščinska oblast nanaša:

Dovolila se je prostovoljna prodaja v zapuščino pokojnega Valentina Osim-a mlajšega in njegove žene Marije Osim, posestnika v Rušah, spadajočih posestev vlož. št. 60 dač. obč. Ruše, polovica posestva vlož. št. 34 dač. obč. Ruše in celega posestva vlož. št. 42 dač. obč. Smolnik in posestev vlož. št. 81 in 91 dač. obč. Ruše, potem vsega premakljivega in v zapisniku z dne 17. novembra 1898 in 6. februarja 1899 popisane in na 832 gld. 80 kr. cenjenega blaga, kakor govede, svinj, hišnega, gospodarskega in kuhinjskega orodja.

Prodaji se odločite na dan **20. aprila** 1899 in sicer posestva ob 10. uri predpoldnem na lici mesta v Rušah, premakljive reči pa od 11.—12. ure predpoldnem in če bo potrebno še popoldne od 2.—5. ure ravnotam in sicer s tem pogojem, da se bodo premakljive reči le za ali nad ceno proti gotovi plači prodale in da mora kupec kupljene reči kmalu vgeniti, odstraniti.

Pri posestvih pa mora vsaki dražitelj (licitand) pred ponudbo položiti 10% vadije izklicne cene v roke sodnijskega komisarja in sicer ali v gotovini ali v hranilnih knjižicah ali pa v vrednostnih papirjih po slednji ceni.

Posestvo vlož. št. 60 dač. občine Ruše se bode le za 6000 gld. odštete kupnine 550 gld., toraj za ali nad ceno od 5450 gld. prodalo; polovica posestva vlož. št. 34 dač. obč. Smolnik, katero je na ime Marija Osim vknjiženo le za ali nad ceno od 250 gld., posestvo vlož. št. 42 dač. obč. Smolnik le za ali nad ceno od 450 gld. posestvo vlož. št. 81 dač. obč. Ruše za ali nad ceno od 400 fl. in posestvo vlož. št. 91 dač. obč. Ruše za ali nad ceno od 100 gld. tistemu dalo, kateri bo največ obljubil.

Cenilni zapisnik in dražbeni pogoji ležijo pri c. kr. okrajni sodnji v Mariboru oddelek V. hiša 3 na pregled.

Maribor, dne 23. marca 1899.

Dr. Voušek.

V najem

se vzame ali pa kupi gostilna na deželi blizu farne cerkve. Ponudbe se naj pošljejo na upravnistvo tega lista. 1-2

Izvrstno olje iz kostij

za šivalne stroje, kolesa, kakor tudi izvrstno olje za svetljava, ki se ne kadi, za kolesne svetilke, iz tovarne olja iz kostij **H. Moebius & Fils, Basel** (Švica). Dobi se pri: **Jan. Erhartovih** naslednikov **R. Strassmayer**, puškar. **Francu Neger**, trgovina za šivalne stroje in kolesa. **Herm. Prosch**, trgovina za šivalne stroje in kolesa. 11-26

Zahvala.

Vsem, kateri so po prerano umrlem, nepozabljivem sinu, soprogu, očetu, bratu, zetu in svaku, gospodu

Antonu Eberl-u

učitelju pri Veliki-Nedelji,

svoje žalostno sočutje pismeno izrazili, izrekuje se najpresrečnejša zahvala. Posebno pa še visokočast. gosp. jubilantu in župniku v Žičah, visokočast. gosp. župniku od Sv. Jarneja, čast. gosp. katehetu iz Prihove, gospodu nadučitelju Košar za ganljivi govor rajnemu sodruhu v slovo, za krasne vence učiteljstva od Velike-Nedelje in učiteljskega društva Ormož; učiteljem pevcev za žalostinke, učiteljem in učiteljicam Ormoškega, Slov.-Bistriškega in Konjiškega okraja, prijateljem od Velike-Nedelje, župljanom Žičkim, ki so krvaveča srca tolažili, ter vsem od blizo in daleč, kateri so rajnega v tako obilnem številu 23. marca na mirodvor v Žičah k večnemu počitku spremili. — Še jedenkrat najpresrečnejša zahvala!

Žalujoči ostali.

Protin in trganje.

Imel sem 20 let protin v rokah in nogah, pa me je ozdravilo Okičevo zdravilo zoper protin (Gicht-Heil).

Peter Bayerl, krojač.

Weilheim, Bavarstvo.

Najsrečnejša zahvala Vam! Vračenje z Vašim zoper protinom je čudež.

Z odličnim spoštovanjem **J. Wrus**, kaplan pri Mariji na Polju, pri Ljubljani.

Imam čast poročati Vam, da je Vaše zdravilo zoper protin 69letnemu starčku pomagalo. Imenovan je bil bolan za protinom 23 let ter je rabil že mnogo sredstev zoper svojo bolezen, ene noge že leto dni ni mogel rabiti, trpel je silne bolečine, a najbolj je še pomagalo Vaše zdravilo.

O. Angel Sattler, superijor kapucinov v centralnem pokopališču v Gradcu.

Vaše zdravilo zoper protin, ki ste mi je poslali pred nekaterimi meseci, mi je služilo prav dobro. Prosim, da mi pošljete še nekaj zavojev.

Aleks. Prosen, župnik v Bistrici na Dravi, Koroško.

Vaše blagorodje! Rad Vam spričam, da je Wörishoferjevo zdravilo zoper protin to, kar pove ime. To spričanje moje javljam, kakor Vam ljubo.

Peter Dorner, kaplan,

Windischmatrei, Tirol.

14 let me je trpel vsled protina 9 let so se naredili silno boleči izrastki. V poslednjem času so me krmili, kakor malo dete. Pa po Okičevem zdravilu zoper protin ozdravil sem popolnoma.

Ana Zimmermann, Antwerpen v Belgiji.

Natančnejih pojasnil daje **zastoj** iznajditelj **J. Okič**, urednik časopisa „Kneipp-Blätter“ v Wörishofenu.

Jan. Gg. Bader, gostilničar „h kroni“, Wörishofen. 2-3

Oznanilo.

Proda se iz proste roke **zidana hiša** z dvojnimi stanovanjem in obokano kletjo. Streha je iz opeke; poleg tudi lepa njiva, ki meri čez 3 orale. V hiši je trgovina z mešanim blagom že več let dobro obiskana. To vse leži tikoma okrajne ceste na spodnjem Bregu 25 mjinot od mesta Ptuj. Več se izve pri **B. Črepinko, Breg pri Ptuj**. 3-3

Na prodaj

lepo posestvo 10 oralov arondirane zemlje pri lepi stezi, katera iz Rač v Fram pelja, ležeče, po ceni in pod dobrim pogojem.

Več se zve pri lastniku **Jože Šunko v Razvanju**. 3-3

Najboljši prah za živino

je **Barthelovo apno za kija**; zabrani, da živina ne **liže in grize lesa**, da ne dobi **mehkih kostij**, da ne **shujša**, stori pa, da rada je, da dobro prebavlja, daje veliko mleka, je močna za delo in daje izvrstno meso.

Za vsako vrsto živine prav potrebno. Opis, kako se rabi, zastoj. 5 kil za poskušnjo 1 gld. na Dunaju. 20-20

M. Barthel in drug.

na Dunaju,

X. Keplergasse 20/V.

Išče se občinski tajnik

z letno plačo 360 gld. s privatnimi služki. Prosilci morajo biti slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi popolnoma zmožni ter večji potrebnih postav. Dokazati tudi morajo, da so vže kot občinski tajniki službovali.

Služba se takoj odda.

Občina trga Velenje, 27. marca 1899. 2-3

Župan: **Ježovnik**.

Oklic.

Prostovoljna sodnijska dražba.

C. kr. okr. sodišče Šoštanj daje na znanje: Na prošnjo varuha mladoletnih dedičev Antonije Mravlak v Plešivcu dovoli se prostovoljna sodnijska dražba v zapuščino dne 24. januarja 1899 v Plešivcu umrle Antonije Mravlak spadajočega zemljišča vl. št. 15 d. o. Plešivec (vulgo Lipnikar) cenjene na gld. 2488:54 s pritliklo cenjeno na > 232:45

skupaj . gld. 2720:99

ter premičnin cenjenih na 153 gld. 43 kr. in se določa v to edini narok za prodajo zemljišča na

14. aprila 1899

dopoludne od 11. do 12. ure v tusodnem uradu in prodaja premičnin na

15. aprila 1899

od 11. do 12. ure dopoludne na licu mesta v Plešivcu (pri Lipnikarju) s pristavkom, da se bodo stvari, katere pridejo k prodaji, prodale le za ali pa nad cenilno vrednostjo, da spada skupilo v zapuščino po Antoniji Mravlak, in da ostane zastavna pravica glede na zemljišču zavarovanih tirjatev nedotaknjena.

Pogoji, cenilni zapisnik in izvleček iz zemljiščne knjige se zamorejo v navadnih uradnih urah pri sodnji ogledati.

C. kr. okr. sodišče Šoštanj, dne 24. marca 1899.

2-3

Mihelič.

Krojaški pomočnik

dobro izurjen, ali pa še mlad, ki je voljen ubogati, se takoj sprejme pri **Lovrencu Krajncu**, trgovcu in krojaču pri sv. Ani na **Krembergu**. Oskrbljen bo dobro; delo čez leto in zimo. Ponudbe naj se pošilja na zgornji naslov, ali pa se predstavi osebno. 1-2

Štacuna za trgovino

z mešano robo se na dobrem prostoru ponudi v najem. Kje? pove upravnistvo.

C. kr. priv. vzajemna zavarovalnica proti ognju v Gradcu.

ad št. 1315.

Oznanilo.

Po § 92 pravil se obhaja redno letno društveno zborovanje **v ponedeljek 8. dne majnika meseca 1899** ob 10. uri predpoldne v zborni sobani lastne hiše gospodske ulice št. 18/20 v Gradcu.

To se daje po § 94 pravil na znanje, zraven osebno povabljenih odposlanikov, ki vse društvo zastopajo, še tudi p. n. gg. društenikom z opomeno, da je zborovanje za-nje po § 99 pravil javno in le vsled sklepa zborovega posvetuje se o posameznih točkah tajno.

Vspored za ta občni zbor je ta-le: I. Poročilo o bivši volitvi družbenih odposlanikov za šest let trajajočo dobo 1899—1904. — II. Računsko poročilo in računski sklep za 70. upravno leto 1898 in nasveti o denarnem gospodarstvu. — III. Poročilo računskih pregledovalcev in o pregledovanju in stanju letnega računa za leto 1898. — IV. Pro-račun za upravno leto 1899. — V. Dopolnilna volitev peterih udov za upravni svet, ki morajo vsled pravil izstopiti iz upravnega sveta. — VI. Volitev treh računskih pregledovalcev in njih namestnika.

V Gradcu, dne 1. aprila meseca 1899.

Upravni svet.

(Ponatis se ne plačuje.)